

er for lav, og at det navnlig er urimeligt, at selv de ældste Lærere for deres Overtimer kun faar en Betaling, som ligger langt under, hvad der ydes den yngste Lærer i Lønning, beregnet pr. normeret Time (nemlig lidt over 8 Kr. maanedlig pr. Ugetime). Under disse Omstændigheder har det dels ofte været forbundet med Vanskelighed at faa Overtimerne besat, dels har det i mange Tilfælde i alt Fald kun været med Betænkelighed, at Rektor har stillet Krav til Skolens faste Lærere om at tage Overtimerne, idet Forholdet har været det, at de paagældende Lærere gennem Timer ved andre Lærestalter eller ved Privatundervisning vilde kunne faa disse Timer væsentlig bedre betalt. Paa den anden Side er det jo klart, at det er af største Vigtighed for Statens højere Almenskoler at faa Timerne besørgede af de dueligste Lærere, og at man i videst muligt Omfang maa ønske Overtimerne besørgede af Skolens egne Lærerkrafter. Ministeriet mener, at Rektorerne ønske om Forhøjelse af Timebetalingen er berettiget, og at det i Virkeligheden vil være i god Konsekvens med de Regler, hvorefter man i sin Tid fastsatte Timebetalingen, nemlig som svarende til laveste Lønning for den normale faste Lærerplads, Timelærerpladsen, om Timebetalingen nu, efter at Timelærerpladserne er forsvundne som det normale Gennemgangsled til Adjunktpladser, forhøjedes til omtrent at svare til, hvad Begyndelseslønnen for en Adjunkt udgør pr. normeret Time.

For de kvindelige Læreres Vedkommende har Ekstratimebetalingen — svarende til en Timelærerindelønning af 1 440 Kr. aarlig — været sat til 5 Kr. maanedlig pr. Ugetime, og for Gymnastiklærernes Vedkommende har Timebetalingen for Gymnastiktimer stadig været 4 Kr. maanedlig pr. Ugetime. Efter at der ved Lønningsloven af 22. April 1916 er givet Kvinderne Adgang til Adjunktpladser med samme Begyndelsesløn som for de mandlige Adjunkter, har man anset det for en nødvendig Konsekvens at give de kvindelige Adjunkter samme Ekstratimebetaling som de mandlige Adjunkter, og en Forhøjelse af disses Ekstratimebetaling maa ogsaa medføre en tilsvarende Forhøjelse for de kvindelige Adjunkters Vedkommende, men ogsaa de øvrige kvindelige Læreres samt Gymnastiklærernes Ekstratimebetaling bør samtidig forhøjes, og Ministeriet vilde, da baade Lærerindernes og Gymnastiklærernes Begyndelsesløn er 2 100 Kr., finde det rimeligt, at Ekstratimebetalingen fastsættes til 6 Kr. mdl. pr. Ugetime. Merudgiften ved disse Forhøjelser maa regnes at ville udgøre ca. 20 000 Kr.

Fra Statsskolernes Lærerforening har Ministeriet modtaget et Andragende om, at der maa blive ydet et Statstilskud til en Sygekasse for Statsskolelærerne, der fornylig er blevet oprettet med det Formaal under Sygdomsforhold for et Medlem — i Tilfælde af, at det bliver nødvendigt at antage Vikar eller for længere Tid at overdrage en eller flere Kolleger at besørge vedkommendes Gerning — at tilsikre dette Medlem fuld Betaling for:

- a) Overtimer,
- b) Inspektionstjeneste og andet fast Tilsynsarbejde,
- c) Regnskabsføring.

Ret til at være Medlem af Sygekassen har enhver, som har Adgang til at være Medlem af Statsskolernes Lærerforening, nemlig Rektorer, Overlærere, Adjunkter, kst. Adjunkter, faste Timelærere, hvortil maa komme Lærerinder og faste Timelærerinder, Gymnastiklærere og de dermed ligestillede Kunst- og Sløjdlærere, altsaa hele det faste Lærerpersonele. Medlemmernes Indskud er 1 pCt. aarlig af det Beløb, vedkommende Medlem forsikres for, første Aar dog 2 pCt. Eventuelt Underskud fordeles paa Medlemmerne i Forhold til det forsikrede Beløb.

Indtil Lovene endelig kan vedtages paa den ordinære Generalforsamling 1917, ledes Sygekassen af Lærerforeningens Repræsentantskab. Saafernt der tilstaaes Statstilskud til Sygekassen, skal Lovene godkendes af Ministeriet. Dettes Godkendelse maa ogsaa kræves til eventuelle senere Ændringer.

Til denne Sygekasse søges der nu Understøttelse fra Statskassen i Form af aarligt Tilskud af tilsvarende Størrelse som Medlemmernes egne, og Ministeriet maa finde, at der er Grund til at støtte denne Lærernes Bestræbelser for at regulere deres Embedsindtægter saaledes, at de ved et aarligt Indskud kunne sikre sig imod, at deres aarlige Indtægt ikke kommer til at gaa ned i Sygdomstiltælde. Man skal derfor meget indtrængende anbefale, at dette Andragende imødekømmes. Saavidt det kan skønnes, vil Udgiften første Aar kunne anslaaes til ca. 2 000 Kr., senere til ca. 1 000 Kr. aarlig. Man skal derfor foreslaa, at der i en Tekstanmærkning gives Ministeriet Bemyndigelse til af Kontoen at udbetale Tilskud til en Sygekasse som anført og efter de angivne Regler.